मनुष्याः उपप्रयन्ति युद्धसमीपं प्राप्नुवन्ति। कीदृशाः नराः सरथमारुजन्तः रथसहितं शत्रुं सर्व्वतो हिंसन्तः हर्षमाणासः शत्रुबधेन हर्षयुक्ताः धृषता भीत्यभावेन धार्ष्ट्ययुक्ताः तिग्मेषवः तीक्ष्णबाणयुक्ताः आयुधासंशिशानाः आयुधानि सम्यक् तीक्ष्णीकुर्व्वन्तः, अग्निरूपाः अग्निवदुग्ररूपाः॥

अथाष्टाविंशीमाह। "मन्युर्भगो मन्युरेवास देवः। मन्युर्होता वरुणो विश्ववेदाः। मन्युं विश ईडते देवयन्ती। पाहि नो मन्यो तपसा अमेण" इति। योऽयं मन्युः क्रोधाभिमानी देवः सोऽयं भगादिरूपेण प्रशस्यते। यो भगो देवः सोऽपि मन्युस्वरूपः। यश्चान्यो देवः इन्द्रादि सोऽपि मन्युरेव आस बभूव। होता देवानामाह्वाता अग्निरपि मन्युस्वरूपः। विश्ववेदाः सर्व्वज्ञः वरुणोऽपि मन्युस्वरूपः। देवयन्तीः देवान् कामयमानाः विशः प्रजाः मन्युमीडते स्तुवन्ति। हे मन्यो अमेण अमहेतुना तपसा युक्तानस्मान् पाहि रक्ष। क्रोधेनास्माकं तपोनाशो माभूदित्यर्थः। भगादीनां मन्युरूपत्वं क्रोधाधीनप्रवृत्तियुक्तत्वादवगन्तव्यम्। एतच्च मन्त्रद्वयं मन्युदेवताके कर्म्मणि विनियोजनीयम्। तादृशं कर्म्म नरमेधे श्रूयते, मन्यवे यस्तापमिति। अयस्तापलोहकारं पुरुषं मन्युदेवतार्थमालभत इत्यर्थः॥

अथैकोनत्रिंशीमाह। "त्वमग्ने व्रतभृच्छुचिः। देवाँ आसादया इह। अग्ने हव्याय वोढवे" इति। हे अग्ने त्वं व्रतभृत् अनुष्ठीयमानकर्म्मपोषकः शुचिः शुद्धः। अतएव देवान्